

Asia: VN/26856/2023

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle uudeksi alueidenkäyttölaki

Lausunnonantajan lausunto. Lausuntopalautteen käsittelyn helpottamiseksi ympäristöministeriö pyytää, että lausunto jaotellaan lausuntopyynnössä ilmoitettujen väliotsikoiden mukaisesti.

Kommentit luvusta 1 Yleiset säännökset

Kommentit luvusta 1 Yleiset säännökset

SLL/ Ylä-Satakunnan ympäristöyhdistys ry kiittää mahdollisuudesta lausua uutta alueidenkäyttölakia koskevasta luonnoksesta.

Kirjaamme yleiset säännökset kohdan alkuun lakiluonnosta koskevat sisällölliset kommentimme

Perustuslain 20§:n mukaisesti

”Vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille.

Julkisen vallan on pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon.”

Perustuslaillisten oikeuksien turvaamisen tulee toteutua täysimääräisesti uudistuvassa lainsäädännössä, sen säätelmissä kaavaprosesseissa ja lain soveltamisesta aiheutuvassa maankäytön suunnittelussa ja toteutuksessa. Vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, luontokadon torjunnasta ja kytkeytyvyydestä ulottuvat niin kunta- kuin maakuntarajojen, jopa valtioiden rajojen yli.

Huomautamme, että useat yhtäaikaisten ympäristöhallinnon muutokset, alueidenkäyttölain jo osittain voimaan astuneet muutokset ja kokonaisuuden keskeneräisyys asettavat erityisiä haasteita. Kaavoitusta säätelevä lakikokonaisuus koskettaa erityisesti kuntia, kuntapäätäjiä ja kuntien asukkaita ja säätelee kaavoitusmenettelyä. Se säätelee myös osallisuutta ja mahdollisuuksia vaikuttaa elinympäristöä koskevaan päätöksentekoon.

Kaavoitus aiheuttaa suoria luontovaikutuksia niin kaavoitusalueella kuin sitä ympäröivällä alueella. Kaavojen toteuttamisesta tehtyyn lakiin perustuvat kaavoitusratkaisut vaikuttavat siten merkittävästi suoraan luontoon, sen monimuotoisuuteen ja muuhun ympäristöön. Uuden alueidenkäyttölain (laki kaavojen toteuttamisesta) ja siihen liittyvien muiden substanssi- ja menettelylakien tulee muodostaa selkeä ja toisiaan tukeva ja täydentävä säädöspolku, joka vastaa ilmastonmuutoksen hillinnän tarpeita, luonto- ja elinympäristövaikutuksia ja vahvistaa Suomen kykyä vastata luontokadon torjuntaan. Hillintätavoitteiden näkökulmasta on olennaista, että suunnittelussa huomioidaan läpileikkaavasti tarve pyrkiä välttämään kaikilla kaavatasoilla maankäyttösektorin hiilinielujen ja -varastojen heikentämistä sekä metsäkatoa.

Luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja luonnon köyhtymisen pysäyttäminen vaatii suojelualueiden, niiden välisen kytkeytyvyyden parantamista ja monimuotoisuuttaan säilyttäneiden alueiden varjelua. Ekologiset yhteydet eivät rajaudu asemakaavojen, kuntien yleiskaavojen tai edes maakuntakaavojen rajoille. Ekologisten yhteyksien laatua ja tarvetta ei voida myöskään arvioida suppeasti. Maakuntakaavojen roolin heikentämisen sijaan tulisi tarkastella maakuntakaavan roolin kirkastamista.

Ekologinen kytkeytyneisyys on luonnon monimuotoisuuden turvaamisen kannalta kriittinen tekijä, jonka huomioiminen tulee sisällyttää selkeästi kaavatasojen sisältövaatimuksiin. Viherverkostojen ja ekologisten yhteyksien suunnittelu vaatii yhtenäistä ja ajantasaista tietoa, jotta eri suunnittelutahojen välillä voidaan muodostaa yhteinen käsitys ja taata riittävät resurssit. Kytkeytyneisyyden tulee näkyä konkreettisesti kaavoituksessa erilaisten ekologisten jatkumoiden osalta. Tavoitteet yksittäisten luontoarvojen säilyttämiseksi eivät velvoita tarkastelemaan alueiden ekologista verkostoa kokonaisuutena. Sisältövaatimukset ovat välttämättömiä päivittää vastaamaan luontokadon torjunnan ja ilmastonmuutoksen hillinnän edellyttämää tieteellistä ymmärrystä – ja tehdä ekologisesta kytkeytyneisyydestä olennainen osa kaikkea maankäytön suunnittelua.

Katsomme, että kaavoituksen tarkentuvasta hierarkiasta tinkiminen olisi merkittävä virhe. Luontokadon etenemisen pysäyttäminen, luontohaittojen ehkäiseminen ja niiden määrätietoisesti lieventäminen tulee muodostaa kaikilla kaavatasoilla olla kaavoituksen ensisijainen ja lakiperustainen tehtävä.

Viittaamme hallituksen työskentelyn tueksi tehtyihin selvityksiin, kuten mm Hautamäki, Heinilä ym. Ekologinen kytkeytyvyys ja luonnon monimuotoisuus alueidenkäytön suunnittelussa, Tiedeakatemia 01/03/2024 ja Luontopaneelin julkaisu: Kestävyyismurros edellyttää johdonmukaista ja

läpileikkaavaa politiikkaa - Hallitustenvälisen luontopaneelin (IPBES) arviointiraporttien keskeiset viestit ja suosituksia kansallisen luontopolitiikan suunnitteluun ja päätöksentekoon

Katsomme että kaavoitusta säätelevän lain tulisi velvoittaa nykyistä vahvempaan ja luontoviisaampaan sijainninhajukseen energiahankkeissa ja muissa vaikutuksiltaan laajoissa alueidenkäytön hankkeissa. Erityistä huomiota tulisi kiinnittää yhteisvaikutuksiin, niiden hillintään, ympäristömuutosten kohtuullistamiseen ja oikeudenmukaisuuteen.

Pykäläkohtaiset kommentit

Esitämme seuraavia lisäyksiä 5§: ään Alueidenkäytön suunnittelun tavoitteena on vuorovaikutteiseen suunnitteluun ja riittävään vaikutusten arviointiin perustuen edistää:

- kohtaan 5 “Luonnon monimuotoisuuden, ekologisen kytkeytyvyyden ja muiden luonnonarvojen vahvistamista sekä luontokadon torjumista”
- kohtaan 8 “ Ilmastonmuutoksen hillintä ja ilmaston muutokseen sopeutuminen edellyttävät hiilivarastojen ja -nielujen säilymistä”

10 §:n mukaan Lupa- ja valvontaviraston olisi käytävä kunnan kanssa yhteistyökeskustelu kahden vuoden välein. Muistutamme, että suurimmassa osassa kunnista kaavoitusosaaminen, asiantuntijaresurssit ja kaavoituksen tueksi saatava alueellinen tieto saadaan erityisesti hankekaavoituksessa vasta hankkeiden virittyä. Erityisesti vihreän siirtymän hankkeiden osalta riippumattoman lähtötiedon tarve on merkittävä. ELY-keskusten tarjoama alueidenkäytön tuki ja asiantuntemus on erityisen tärkeää maankäytön suunnittelussa.

Tiiviimmälle yhteistyökeskustelulle ja neuvotteluille on pienten kuntien osalta erityinen tarve ja pidämme sen resurssointia välttämättömänä kunnille osoitettavana tukena.

Kommentit luvusta 2 Viranomaisten tehtävät

13 § Lupa- ja valvontaviraston tehtävät

Lupa- ja valvontaviranomaisten sekä elinvoimakeskusten tehtävissä tulee painottaa luontoon liittyvien yleisten etujen turvaamista niin rakennetussa ympäristössä kuin luonnonympäristöissä.

Ehdotamme 1. momentin muuttamista muotoon ”Lupa- ja valvontaviraston on ohjattava ja tuettava kunnan alueidenkäytön suunnittelua.” Luonnoksen 2. momentin mukaan viraston on valvottava, että kuntien maankäytössä otetaan huomioon valtakunnalliset ja maakunnallisesti merkittävät asiat.

Kommentit luvusta 3 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Kommentit luvusta 3 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkoitus ja sisältö

Pidämme hyvänä, että lakiluonnoksen 18 § sisältyy ilmastonmuutoksen hillintä ja siihen sopeutuminen, luonnon monimuotoisuus ja luonnonvarojen kestävä käyttö. Pidämme oleellisen tärkeänä, että hiilinielujen säilyttämisen tarvetta ja luontokadon torjuntaa ei jätetä mainitsematta. Esitämme, että niihin asioihin, joita valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet voivat koskea, lisätään luontokadon torjuminen, (kohta 3).

Kommentit luvusta 4 Maakuntakaava

Useat lausunnonantajatahot ovat todenneet maakuntakaavoitusten sisältävän erimitallisuutta ja eriäviä käytäntöjä. Sen sijaan, että maakuntakaavan ohjaavuudesta tingitään, maakuntakaavoituksen tehtävää rajoja ylittävänä ja riittävän ja laadukkaan tietopohjan tuottajana, luontoarvojen ja ekologisten yhteyksien osoittajana tulee kirkastaa.

Maakuntakaavoitukselle tulee luoda yhtenäisempiä valtakunnallisia käytäntöjä.

Katsomme, että erityisesti maaseutukunnilta puuttuu riippumattomia resursseja alueidenkäytön suunnittelun lähtökohtien varmentamiseksi. Maakuntakaavoituksen merkitys korostuu laadukkaan taustatiedon koostamisessa erityisesti maaseutukuntien osalta.

Erityisesti maaseutukunnissa rerussien riittämättömyys ohjaa alueiden käyttöä hankekaavoituksen ja hanketoimijoiden varaiseksi toiminnaksi ja ohjaa vahvasti päätöksenteon käytänteitä. Paikallistuntemus ja aluetieto on merkittävästi parempaa suuremmissa kaupungeissa, joissa riippumattomia resursseja aluekehityksen tukemiseen voidaan osoittaa runsaammin.

Maakuntakaavan erityistä roolia ja tehtävää ekologisen kytkeytyvyyden edistämisessä ja valtakunnallisten ja ylikunnallisten tavoitteiden suunnittelun yhteensovittamisessa paikallisen suunnittelun kanssa tulee korostaa. Se on kaavajärjestelmässä ainoa taso, jonka avulla voidaan tarkastella yli hallinnollisten rajojen yli ulottuvia ekologisia yhteyksiä. Maakuntakaavalla tulisi olla tärkeä rooli ohjata maankäyttöä tavalla, joka tukee ekologisten verkostojen säilymistä (Hautamäki ym. 2024). Tämän mahdollisuuden hyödyntäminen edellyttää kuitenkin sitä, että maakuntakaavan sisältövaatimuksia täsmennetään nyt ehdotetusta. Maakuntakaavan potentiaali ekologisen kytkeytyvyyden turvaamisessa tulee käyttää täysimääräisesti.

Uusiutuvan energian hankkeilla on usein tavanomaisiin rakennushankkeisiin verrattuna erittäin laajalle ulottuvia yhteisvaikutuksia. Yhteisvaikutusten hillitseminen on todettu useissa meneillään

olevissa tutkimuksissa hyvin vaikeaksi. Yhteisvaikutusten hillintä edellyttäisi rajoittamista ja kohtuullistamista paitsi luontovaikutusten myös peruslain 20 §:n näkökulmasta ja terveellisen ja viihtyisän elinympäristön näkökulmasta arvioituna.

Hankekohtaiset yleiskaavat aiheuttavat ongelmallisia yhteisvaikutuksia. Hankekaavoitukset pirstaloituvat rajoja ylittäessään myös eri kuntien ja eri maakuntien alueille vaikuttaviksi erillisiksi kaavoiksi, joiden kokonaishaittojen hillintä ei ole minkään tahon vastuulla.

Mikäli maakuntakaavan tehtäviä kavennetaan, voi suunnittelujärjestelmään syntyä aukko, jota kuntien yhteiset yleiskaavat eivät käytännössä kykene paikkaamaan. Tämä voi heikentää monimuotoisuuden, ilmastotavoitteiden ja kestävän maankäytön toteutumista. (Heinilä 2025).

21 § Pidämme tärkeänä seudullisten asioiden pitämistä mukana maakuntakaavoissa. Niihin voi liittyä ylikunnallista, kuntien rajan menevää ohjaustarvetta, jota ei voi jättää keskenään kilpailevien kuntien kaavojen varaan.

23 § - Maakuntakaavan sisältövaatimukset

Maakuntakaavaa laadittaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota ilmastonmuutoksen hillintään ja ilmastonmuutoksen sopeutumiseen sekä luonnon monimuotoisuuteen. Sisältövaatimukseen tulee lisätä luontokadon torjunta.

(R Hautamäki ym., Ekologinen kytkeytyvyys ja luonnon monimuotoisuus alueidenkäytön suunnittelussa, Tiedeakatemia 01/03/2024).

Alueidenkäyttölain 23 §:n säännöskohtaisissa perusteluissa tulisi yksiselitteisemmin ohjata välttämään maakuntakaavassa hiilinieluina ja -varastoina toimivien alueiden osoittamista rakentamiseen.

Vastaavalla tavalla 23 §:n säännöskohtaisista perusteluista tulisi ilmetä, että maakunnallisten luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaat ja herkäät alueet sekä luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät ekologiset yhteydet tulee turvata. Esitysluonnoksessa esitetty sääntelyratkaisu, jonka mukaan näiden alueiden osoittamista niiden säilymistä vaarantavaan rakentamiseen tulisi välttää, ei ole riittävä luontokadon pysäyttämiseksi.

Myös Luontopaneeli on esittänyt, että alueidenkäyttölakiin tulisi lisätä velvoite turvata pysyvästi kaavoituksella paikallisesti ja alueellisesti merkittävät luontokokonaisuudet sekä viheryhteydet (H Laako ym. Kestävyyssmurros edellyttää johdonmukaista ja läpileikkaavaa politiikkaa - Hallitustenvälisen luontopaneelin (IPBES) arviointiraporttien keskeiset viestit ja suosituksia kansallisen luontopolitiikan suunnitteluun ja päätöksentekoon (Suomen Luontopaneelin julkaisu 4/2024).

23 §:n säännöskohtaiset perustelut tulisi kytkeä luonnonsuojelulakiin ja kirjata, että luonnon monimuotoisuuden ja muiden luonnonarvojen vaalimisessa tulisi kiinnittää huomiota uhanalaisiin eliölajeihin sekä uhanalaisiin luontotyyppeihin. Luonnonsuojelulakia säädettäessä huomioimisvelvoite kuvattiin täsmennettäväksi kaavoitusta koskevassa laissa.

27 § Maakuntakaavan oikeusvaikutusta ei tulisi heikentää. Maakuntakaavasta poikkeavan yleiskaavan laatiminen edellyttää perusteltua syytä, ja että tällöinkin on huolehdittava siitä, että yleiskaava sopeutuu maakuntakaavan kokonaisuuteen sekä otettava huomioon, mitä 23 §:ssä säädetään maakuntakaavan sisältövaatimuksista (27.3 §).

Kuntien yleiskaavojen maakuntakaavasta poikkeamisen ehdot tulisi kuvata tarkasti ja täsmentää, missä määrin yleiskaavalta odotetaan maakuntakaavan sisältövaatimusten täyttämistä

Kommentit luvusta 5 Yleiskaava

§ 34 Yleiskaavan sisältövaatimuksia tulee yhdenmukaistaa maakuntakaavan sisältövaatimuksia vastaaviksi ja sen sisältö tavoitteiden ja alueidenkäyttötavoitteiden suunnassa mikäli yleiskaavoituksen ns "lentokorkeutta" pyritään nostamaan ja maakuntakaavoituksen tehtävää ja asemaa heikennetään.

Yleiskaavan sisältövaatimuksissa tulee priorisoida ilmastonmuutoksen hillintään ja luonnon monimuotoisuuden turvaamiseen liittyvät sisältövaatimukset.

Ekologisen kestävyys sisältyä tulee avata tarkemmin.

Yleiskaavan sisältövaatimukseen on lisättävä myös luontokadon pysäyttäminen. Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä hiilinielujen turvaaminen sekä luontokadon torjunta. Säiden aiheuttamiin ääri-ilmiöihin varautuminen on liian kapea näkökulma.

Yleiskaavassa tulisi maakuntakaavaa vastaavasti mm. välttää osoittamasta hiilinieluina ja -varastoina toimivia alueita rakentamiseen.

Esitysluonnoksessa 34 §:n säännöskohtaisten perustelujen yhteydessä on todettu, että yleiskaavaa laadittaessa tulisi tunnistaa myös luonnonsuojelulaissa tarkoitettujen suojelualueiden ja suojelukohteiden ulkopuolella olevat luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät luonnonarvot sekä yhtenäiset luonnonalueet, ja miten niillä merkitystä on myös eliölajien lisääntymiselle ja liikkumiselle sopivien elinympäristöjen määrällä ja laadulla.

Lain tulisi vahvemmin ohjata huomioimaan luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät suojelukohteiden ulkopuolella olevat alueet kytkeytyvyyttä ylläpitävinä yhteyksinä ja sekä yhtenäiset suojelun piirissä olevat luonnonalueet alueiksi, joiden osalta tulee kytkeytyvyyden säilyttämisen välttämättömyydestä huolehditaan. Myös Luontopaneeli on lausunnossaan korostanut tarvetta lisätä ekologinen kytkeytyneisyys osaksi yleiskaavan sisältövaatimuksia.

Edelleen Luontopaneeli esittää, että nykyisten kaavamuotojen sisältövaatimukset eivät myöskään tarjoa riittävää pohjaa ekologisen kytkeytyneisyyden systemaattiselle turvaamiselle.

Ekologinen kytkeytyneisyys edellyttää myös laajemman viherverkoston ja erilaisten luonnonalueiden – ei vain suojelukohteiden – säilyttämistä ja yhteyksien turvaamista osana kaikkea alueidenkäytön suunnittelua (Hautamäki ym. 2024).

Rakentaminen tulee ohjata monimuotoisuuttaan säilyttäneiden ja kytkeytyneisyyttä ylläpitävien alueiden ulkopuolelle.

Rakentuva alue voi aiheuttaa puskurivyöhykkeiden tarvetta lähivaikutusten lieventämiseksi, mikä tulisi huomioida.

Suomen ympäristökeskus esittää niin ikään, että ekologinen kytkeytyneisyys on luonnon monimuotoisuuden turvaamisen kannalta keskeinen suunnittelunäkökulma, joka edellyttää selkeää ja velvoittavaa asemaa kaikkien kaavatasojen sisältövaatimuksissa. Syke korostaa myös sitä, että alueidenkäyttölakiin tulee nykyistä vahvemmin sisällyttää lieventämishierarkian noudattamisvelvoite, erityisesti korostaen luontohaittojen ennaltaehkäisyn ensisijaisuutta. Yhdymme näiden asiantuntijatahojen näkemyksiin.

34 §:n säännöskohtaisiin perusteluihin tulisi viitata myös luonnonsuojelulakiin ja edellyttää, että luonnon monimuotoisuuden ja muiden luonnonarvojen vaalimisessa turvataan uhanalaisten eliölajien ja luontotyyppien elinolot. Uhanalaiset lajit tulee ottaa kaavoituksessa huomioon luonnonsuojelulain 76 §:n edellyttämällä tavalla Luonnonsuojelulain edellyttämä huomioimisvelvoite tulee täsmentää kaavoitusta koskevaan lakiin

Kommentit luvusta 6 Asemakaava

-

Kommentit luvusta 7 Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 8 Tuulivoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Katsomme, että ehdotettua vähimmäisetäisyyttä paremmin tuulivoiman sääntelyä voidaan tehdä kohtuullistamalla usean voimala-alueen saartamaksi joutuvalle asutukselle aiheutuvia haittoja ja

kohtuullistamalla myös avoimille ja katveettomille alueille aiheutuva visuaalinen vaikutus ja varoitusvaloista syntyvät haitat lisäämällä etäisyyttä näillä sektoreilla. Meluhaittoja arvioitaessa tulee paremmin kiinnittää huomiota niihin puutteisiin, jotka mallinnuksessa ovat ilmeisiä.

Luonnoksen etäisyysvaikutukset ovat saaneet suurta ennakkohuomiota sen osalta, että esityksen toteutuessa tuulivoimarakentaminen ohjautuisi enenevästi pohjoisen Suomen erämaisille alueille. Huomautamme, että tällä hetkellä mikään sääntely ei estä tuulivoimahankkeita toteutumasta maan eteläosiin leviävän tuulivoiman osalta esimerkiksi Pirkanmaan, Satakunnan tai Keski-Suomen jäljellä oleviin hiljaisuuttaan säilyttäneisiin ja jäljellä oleviin erämaisiiin ympäristöihin. Huomautamme myös, että asumisen tiheyden kasvaessa ja muista maantieteellisistä syistä johtuen, kuten järvien tai suomaiden määrästä johtuen sijainteja ei optimoida luontonäkökohdista käsin, vaan hankkeet etenevät vääjäämättömästi kaavoitusaloitteiden jälkeen ympäristöstä tai asutuksesta huolimatta. Suuri kivennäismaa-ainesten tarve, sähköverkkojen ja liityntäverkkojen aiheuttamat ympäristömuutos heikentävät laajasti ympäristöä, jolle saatetaan säilyttää edelleen myös huoltovarmuusvelvoitetta. Lisäksi muu maankäyttö jatkuu.

Oikeudenmukaisuuden monet näkökohdat on monista eri syistä huomioitava paremmin. Nyt haitat jäävät alueelle, hyödyt realisoituvat muualla.

Tuulivoimaa tulisi sijoittaa jo rakennettuun ympäristöön, kuten satama- ja teollisuusalueiden läheisyyteen ja muille laajoja pinta-aloja tarvitsevien rakennetun ympäristön alueille, kuten valtateiden lähialueille ja alueille, jossa uudet teolliset elementit eivät riko perustavalla tavalla ympäristöä.

Katsomme, että kohtuullistaminen ja sijainninohjauksen optimointi alueille, joilla ei heikennetä jäljellä olevien suojelualueiden luonnontilaa tai rikota laajoja keskittymiä ja huomioidaan lahivaikutusalueen luonnon köyhtymisen vaara, ovat niitä tekijöitä, joilla tulee edetä kohti parempaa sijainninohjausta. Näistä syistä kuntien yleiskaavoitukselle, kuten myös asemakaavoitukselle tulee asettaa laatuvaatimuksia sekä suunnittelua, prosessia että toteutusta koskien. Pelkkä sujuvoittaminen ei tule lisäämään hyväksyttävyyttä.

Yhdymme seuraavaan lausuntoon, jossa todetaan: "Tuulivoimarakentamista koskevan yleiskaavan erityisistä sisältövaatimuksista Syke toteaa, että ehdotetun kaltaisella muotoilulla ei pystytäkään olennaisesti edistämään tuulivoiman eri hankkeiden yhdessä aiheuttamien niin sanottujen yhteisvaikutusten hillintää. Toisistaan erillään suunniteltavilla tuulivoiman eri hankkeilla on kumuloituvia yhteisvaikutuksia. Syke ehdottaa selvitettäväksi, millaiset tuulivoimarakentamista koskevat erityiset säädökset tukisivat hankkeiden yhteisvaikutusten parempaa hillintää."

Kommentit luvusta 9 Aurinkovoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Aurinkovoiman sijoittamisen kriteerit metsämaalle tulee määritellä tarkemmin. Aurinkovoimala-alueen pinta-ala 10 ha on asetettu verrattain tiukaksi tuulivoiman vaatimaan pinta-alaan nähden. Katsomme, että suunnittelutarveratkaisun tyyppinen rakentamislupamenettely ei ole enää riittävä, mikäli pinta-alarajan nostamiseen jatkokäsittelyssä kohdistuu moninkertaistamisen painetta. Käytännön tulkinnassa tulee ehkäistä erillisinä käsittelyyn tuotavat, mutta käytännössä kuitenkin yhtiön aurinkovoimala-alueen rakentuminen.

Aurinkovoimala-alueiden rakentamiseen varatun pinta-alan suhde käytettävään metsämaahan ja sen maaperään nähden tulee määrittää.

Aurinkovoimaa ei tule sijoittaa luonnontilaisen kaltaisille soille eikä turvemaille, jotka edellyttävät ensikertaista ojitusta tai merkittävää kunnostusojitusta. Aurinkovoimaa ei tule sijoittaa alueille, joilla on paljon jäännösturvetta tai alueille, joita joudutaan pitämään kuivana. Aurinkovoimalan rakentamisen, toiminnan ja purkamisen aikaiset vesistövaikutukset tulee ehkäistä. Aurinkovoimalaa ei tule sijoittaa metsätaloudelle herkille tai erittäin herkille valuma-alueille. Vihreän siirtymän hankkeen ei tule aiheuttaa kasvihuonekaasupäästöjä tai luontokatoa. Toiminnanharjoittajan tulee olla tietoinen toimintansa vaikutuksista samalla tavoin kuin ympäristöluvallisen toiminnanharjoittajalta edellytetään.

Sen sijaan aurinkovoimaa tulee ensisijaisesti sijoittaa jo rakennetuille asemakaava- ja yleiskaava-alueelle. Sähköverkkoinfran läheisyyttä tulee edellyttää. Tällaisia ovat mm. rakennusten katot, satamat, teollisuusalueet ja muut laajoja pinta-aloja tarvitsevat rakennetun ympäristön alueet, kuten valtateiden lähialueet.

Kommentit luvusta 10 Ranta-alueita koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 11 Kaavoitusmenettely ja vaikutusten selvittäminen kaavaa laadittaessa

-

Kommentit luvusta 12 Asemakaavan ja yleiskaavan laatimisaloite ja asemakaavan ja yleiskaavan laatiminen yhteistyössä

-

Kommentit luvusta 13 Merialuesuunnittelu

-

Kommentit luvusta 14 Kansallinen kaupunkipuisto

-

Kommentit luvusta 15 Valtion rajat ylittävät ympäristövaikutukset

-

Kommentit luvusta 16 Pakkokeinot ja seuraamukset

-

Kommentit luvusta 17 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksianto koskevat säännökset

-

Kommentit luvusta 18 Muutoksenhaku

-

Kommentit luvusta 19 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksianto ja voimaantuloa koskevat säännökset

-

Kommentit luvusta 20 Erinäiset säännökset

-

Kommentit luvusta 21 Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

-

Kommentit alueidenkäyttölain muuttamisesta (liitelaki, nimike muuttuu laiksi kaavojen toteuttamislainsiksi)

-

Kommentit rakentamislain muuttamisesta

-

Luonnos uudeksi alueidenkäyttöasetukseksi viimeistellään ja siitä pyydetään lausunnot syksyllä 2025. Jos haluatte jo nyt antaa siitä kommentteja niin voitte tehdä sen tässä.

-

Pihlaja Arja
Ylä-Satakunnan ympäristöyhdistys ry

